

Діяльність українських блогерів як зброя в інформаційній війні

Повномасштабне вторгнення росії не тільки змусило чи не кожного українця передивитися своє ставлення до країни-окупанта, але й викликало неабияку відразу від їхньої культури. У 21-му столітті війна ведеться не лише автоматами чи артилерією, але й за допомогою відео на YouTube та повідомлень у Телеграм. На цьому полі активно себе проявляють як російські пропагандисти, а й наші співвітчизники. За допомогою медійності можна вплинути не тільки на думку суспільства, так і хід бойових дій.

Війна згуртувала між собою як контент-мейкерів, так і їх аудиторію, що дозволило спільними зусиллями допомагати армії. Величезна купа блогерів з різних платформ організували збір коштів для потреб різних підрозділів та батальйонів серед своєї аудиторії. Серед них є як досвідчені волонтери, так і творці, які до війни працювали на російську аудиторію.

Волонтерство та збір коштів на потреби армії - величезна частка сучасного українського інформаційного суспільства. Варто зайти на сторінку будь-якого українського блогера і майже гарантовано хоч раз він збирав гроші на автівки чи тепловізори. За допомогою своєї популярності творці залучають якомога більше людей до зборів і можуть купити дороговартісне обладнання з-за кордону. На цьому полі особливо виділяється **Сергій Притула** зі своїм фондом. На YouTube-каналі та інших соц-мережах він проводить великі кампанії як-от славнозвісний «Народний Байрактар». Подібним займаються чи не усі популярні блогери. Безпосередньо напряду з армією також співпрацює і **Сергій Стерненко**, який на початку повномасштабного вторгнення взяв у руки зброю та захищав країну на передовій.

Але окрім матеріальної та гуманітарної допомоги армії величезну роль відіграє інформаційна боротьба та контр-пропаганда. Ні для кого не секрет, що до 24-го лютого в Україні вели діяльність проросійські політичні партії, а деякі діячі культури працювали на території країни-агресора та свідомо чи несвідомо просували російський наратив про «Братські народи». І саме через це важлива медіа-освіта серед українців, чим активно займаються **Сергій Стерненко**, проект «**Палає**», команда «**Телебачення Торонто**» та багато інших авторів. Вони аналізують актуальні події, рефлексують на діяльність тих чи інших представників медійної сфери. Гарний приклад - матеріали Стерненка про українських співаків, які виступали в росії до повномасштабного вторгнення. В цих відео він проводить чіткі паралелі між їх минулими висловлюваннями та актуальними російськими наративами, якими країна-агресор виправдовує повномасштабну війну. Матеріали Сергія виділяються своєю актуальністю, адже виходять щоденно і освітлюють головні події дня, пов'язані із війною, що дозволяє українцям бути в курсі подій.

Інформаційна війна включає в себе також і боротьбу з панічними настроями. Регулярно в інфопросторі актуалізуються теми можливого ядерного удару, критичних ударів по об'єктах інфраструктури та інших потенційних небезпеках. Тому надзвичайно важливо поширювати серед населення достовірну інформацію та розповідати про необхідні дії у випадку критичних ситуацій. Цим активно займається команда «**Телебачення Торонто**», регулярно проводячи інтерв'ю з експертами, які можуть зрозуміло пояснити актуальний стан справ. Окрім цього редакційна команда займається контр-пропагандою,

популяризацією українського контенту та аналізом подій в росії, які можуть мати наслідки для України.

Велике значення у повномасштабній війні відіграє пропаганда і кожен українець, так чи інакше, був свідком її руйнівного впливу на людей. Чи не в кожній сім'ї є родич з росії,

який не вірить у реальність війни або звинувачує українців. Тож пропаганда стає ще одним повноцінним ворогом, проти якого потрібно боротися. Велику роботу провів над цим автор каналу **“Загін Кіноманів” Віталій Гордієнко**, випустивши аналіз популярних раніше в Україні російських постатей юрія дудя та максима каца. Він детально розібрав явище так званої “лагідної пропаганди”, яку легко не помітити та яка прихована за інтерв’ю зі знаменитостями та розважальним контентом. Велику роль у побудові нарративу про “братські народи” зіграв і російський кінематограф, про що автор каналу детально розповідає у дилогії відео “Україна в російських фільмах”.

Тим не менш, навіть після семи місяців повномасштабної війни для значної частки українців питання російськомовного контенту не стало принциповим. Серед музичних топів досі зустрічаються треки росіян, а в трендах YouTube тримаються російські серіали та відео російських блогерів. Українська блогерська спільнота все активніше продукує контент рідною мовою на найрізноманітніші теми, намагаючись навіть не замінити своїх російських конкурентів, але й перевершити їх. Але, на жаль, український YouTube лише починає свій шлях розвитку, тож на це потрібен час. Свідомі українці відмовилися від споживання контенту країни-агресора, але стикнулися з проблемами відсутності україномовного аналогу або його низькою якістю. На щастя, такої проблемине спостерігається із музикою.

Інформаційна війна оточувала кожного з нас ще задовго до 24-го лютого і хочемо ми того чи ні, але є її повноцінними суб’єктами. В ній приймають участь не лише телеканали, а й блогери та лідери думок, адже мають набагато більший гарант довіри серед власної аудиторії та молоді в цілому. Саме через це важливість медіаосвіти зростає кожного дня.